

Megtévesztett gyülekezetbe járók

Paul Washer, Bob Jennings, Mack Tomlinson,
Jeff Noblit, and Bill McLeod

illbehonest.com/hungarian

[Kérdés] Hallottam, hogy baptista gyülekezetekben sok az elveszett ember, akik úgy gondolják, hogy üdvösségük van. Legalább a vasárnap reggeli alkalmakon részt vesznek. Sokszor hallottam már ezt. És ez nagyon elszomorító. Kíváncsi vagyok, ti mit gondoltok erről.

[Paul Washer] Nos először is, ez igaz. Igaz, de nem korlátozódik csak a baptistákra. Ez ma uralkodó jelenség az evangéliumi gyülekezetekben. És hogy miért van így, először is, mert az evangélium, amit hirdetnek, az egyáltalán nem az, hanem egy csökkentett evangélium, ahelyett, hogy Krisztus, az Isten-ember felmegy a fára és meghal az Atyja haragja alatt, majd feltámad a halálból, az Atya jobbára ül, és minden embert hív és felszólít, hogy térjen meg és higgyen; és hogy az üdvözítő hit bizonyítéka a folyamatos gyümölcs az életében. Mindezt lecsökkentettük arra, hogy 'öt dolog Istentől, amit tudnod kell'. Vagy 'négy lelki törvény'. És ha gyorsan átmész rajtuk, és igent mondasz, majd elmondod azt a kis imát, egy evangélista, akinek kevesebbet kellene prédikálni, de többet Bibliát tanulmányoznia, üdvözítettnek nyilvánít. Ebben eléggé ragaszkodom a véleményemhez. Erről van szó: az evangélium. Másodszor pedig: Nem gondolom, hogy a katolikus egyház bármikor is egyház lett volna. De amikor a katolikus egyházra nézek, amikor az anglikán egyházra nézek, és arra, ami Angliában zajlott... Amikor arra nézek, hogy mi történt Új Angliában, és mi folyik ma; úgy tűnik nekem, az ördög mindig megvalósítja, hogy azt feltételezzék: nekik üdvösségük van. Végére is, a legkevesebb időt arra szánják, hogy megértsék, mi az evangélium, és hogy vajon tényleg üdvösségük van-e. Ha csak előrejönnek, és elimádkozzák azt az imát, üdvözítettnek nyilvánítjuk és elkezdjük tanítani. Talán hónapokig kellene foglalkoznunk ezzel az emberrel, hogy végül bibliai bizonyosságot nyerjenek. Így a gyülekezeteink elveszettekkel vannak tele, leginkább a pásztorok felületessége miatt. Legtöbbjük 'növekedés' rendezvényekre járt, és a saját gyülekezeteiket is vidámparkká változtatták. És már olyan kevéssé hirdetik az evangéliumot, mint akár a holdon.

[Mack Tomlinson] Ez nem csak a korunk problémája. A héten olvastam A.W. Pink-et, aki volt, hogy igen csak kedvét vesztette, és ilyenkor nyersnek tűnhetett. De az ő idejében, -es években, kijelentette: "kíváncsi vagyok, vajon a protestantizmus két százaléka újjászületett-e egyáltalán, Amerikában.

[P.W.] Sőt még az egyik legnagyobb, legismertebb evangélista is ma Amerikában azt mondta, hogy "ha csak öt százaléka azoknak, akik megtértek a konferenciáin, keresztyén lenne, már boldog lenne". Egy másik dolog, ami olyan fontos, egy könyörületes, szerető gyülekezeti fegyelem fogalma. Nagyon különösnek találom, hogy azért nem gyakorolják a gyülekezeti fegyelmet, mert jobban szeretik a gyülekezetüket, mint ahogy Jézus. Jézus parancsolja, hogy gyakorolják a gyülekezeti fegyelmet. Nem a bűnös embereken - mind bűnösök vagyunk, hanem a lázadókon, akiknél nincs gyümölcs, és nem térnek meg. És, ami igazán rossz, épphogy csak kijöttünk a liberalizmusból... Volt

egy megmozdulás sok felekezetben, főleg a Déli Baptista Szövetségben, hogy véget vessenek a liberalizmusnak. Még egy évtizedbe sem került azonban, hogy visszatérjünk a neo-liberalizmusba. Ami szerintem, mármint az új liberalizmus, alapjában a “növekedés” mozgalom. Ahol mindent megtesznek a marketing stratégiákért, és hogy “mond meg, milyen gyülekezetet kérsz, és mi megadjuk neked.” Ahelyett, hogy megkérdeznék Istent, Ő milyen Menyasszonyt kíván.

[Bill McLeod] Van egy Joanna nevű lányom, aki vallotta, hogy üdvössége van, bement a gyülekezetbe járt. És úgy tűnt, nagyon hiteles keresztyén. Amikor iskolába ment, mindig volt nála Biblia a tankönyvei mellett. Az igazgató azt mondta nekünk: “Örülünk, hogy ide jár a lány.” “Miért?” Mire ő: “Ha bármi hókusz-pókusz történet, és a lány rájön, akkor rögtön felfedi, hogy mi zajlik. Annyira örülünk, hogy ő itt van.” Aztán az ébredés alatt egy éjjel odajött hozzám, hogy “apu, szeretnék megmenekülni.” “Micsoda? Úgy érted, hogy visszaestél?” Mire ő: “Apu, sosem ismertem az Urat. Ismertem a nyelvezetet, tőled és anyától... de sosem ismertem az Urat.” Így aztán Krisztushoz vezettem. Aztán, még az ébredés előtt, volt nálunk egy segéd pásztor - nagyszerű ének vezető, remek gyermek tanító. De csak hat-nyolc hónapig volt velünk, és az előjárókkal úgy éreztük, nem terem gyümölcsöt. Beszéltünk vele, és végül arra kellett kérnünk, hogy távozzon. Ő pedig elment. Az ébredés alatt egy éjjel felhívott messziről, és azt mondta: “Múlt éjjel imádkoztam, és Isten megmutatta, hogy sosem születtem újjá. Eljöhetek hozzád, és lenne egy kis idő a számomra?” “Hogyne!” - mondtam. Így aztán összejöttünk néhányan, pásztorok. Mindannyian letérdeltünk, tanácskoztunk vele, ő pedig imádkozott. Sosem felejttem el, hirtelen felkiáltott: “Isten valóságos, Isten valóságos!” Micsoda átalakulás! Szóval, valószínűleg sok ember van így, tudják a nyelvezetet, hallották másoktól. De nem ismerik az Urat.

[Bob Jennings] Ez biztosan nehéz lehetett az Úr Jézusnak is. Egyszer csak feltűnt, hogy majdnem az összes, ha nem az összes példázat, amit az Úr mondott, ezzel az igazi és hamis hitvallással foglalkozott. Például a ‘két építő’, a ‘magvető és a talaj’, a ‘búza és a konkoly’, a ‘juhok és a kecskék’. És csaknem az összes példázat ezzel a kérdéssel foglalkozik.

[Moderátor] Bármi egyéb?

[P. W.] A legnagyobb missziós mező ma az egyház, vagy amit egyháznak hívnak.